

Draskóczy Eszter köszönőbeszéde a Szegedy-Maszák Mihály-díj átadásán*

Kedves Kuratórium, tisztelt Kollégák!

Nagyon hálás és megható vagyok, hogy a döntéshozók méltónak találtak erre a díjra, vagy legalábbis bíztak abban, hogy idővel méltó leszek rá.

Majdnem huszonnégy évvel ezelőtt hallgathattam az ELTE-n a díj névadója, Szegedy-Maszák Mihály előadásait, és így örök róla személyes impressziókat, emlékszem műelemzéseire. A gondolkodását viszont lényegében csak jóval később, a munkáit olvasva kezdtem megismerni. Egyik alapvetőbb meggyőződésének azt érzem, hogy a művészet – legyen szó irodalomról, festészetről vagy zenéről – mindent, az önértelmezésünket is meghatározó, legfontosabb emberi tapasztalat. Ez a meggyőződés talán minden sorát áthatja, és amikor értelmezéstörténetről, kanonizációról vagy fordítástörténetről írt – lenyűgöző tudással és elkötelezettséggel –, akkor is ennek a művészettapasztalatnak a folyamatos változása érdekelte.

Ha meg kell neveznem egy erős kapcsolódási pontot, amely ebben a nagyon gazdag életműben alapvető, és ami az én szakmai munkámban is állandó, magammal szemben támasztott feladat, akkor az az irodalom és a képzőművészet együtt olvasásának igénye. Az a meggyőződés, hogy kép és szöveg nem egymás alátámasztására vagy illusztrálására szolgál, hanem kölcsönösen nyitják meg és értelmezik egymást. *Szó, kép, zene* című kötete és számos tanulmánya (például a *Képpé vált szöveg, szöveggé vált kép*) éppen emiatt különösen fontosak lettek számomra, és sokat tanulok belőlük.

Bezeczky Gábor – aki folyton hiányzik – több fontos írást is szentelt Szegedy-Maszák Mihály munkáinak. Ezek közül *A többértelműség mint értelmezői stratégia* címűt szeretném itt kiemelni, illetve az ebben olvasható szellemes elemzést „a többértelműség többértelműségéről”, amely talán mindannyiunk értelmező munkájának állandó és alapvető tapasztalata. Azért is nagyon hálás vagyok, mert ez az elismerés visszaigazolja azt, hogy a saját érdeklődési területeimen – legyen szó Dantéről, az *Isteni színjáték* irodalmi és művészeti recepciótörténetéről vagy a középkori látomásirodalomról – érdemes ezekkel az egymásba szövődő, sokértelmű jelentéshálózatokkal a továbbiakban is foglalkoznom.

Köszönöm ezt a nagyon megtisztelő és megható díjat.

*Elhangzott 2026. január 23-án az MTA Könyvtár és Információs Központban.